

Wie ben ik/Mijn jeugd

Eind 2008 ben ik gestart met dit dagboek met ervaringen over mijn Asperger. Wonderlijk genoeg is dit eerste hoofdstuk het laatste dat ik schrijf, maar ik denk dat de lezer zonder deze extra informatie moeilijk een lijn in het boek kan ontdekken. Om te beginnen wil ik graag mezelf en andere mensen die in dit boek een rol spelen voorstellen.

Ik ben dus Titia van Hooijdonk, geboren op 17 februari 1982 in Groningen en sinds 2000 woonachtig in Enschede. Tot mijn tiende woonde ik in Sappemeer en van mijn tiende tot mijn achttiende in Boskoop. Na de basisschool heb ik het VWO gedaan in Alphen aan den Rijn, waarna ik succesvol een studie Toegepaste Communicatiewetenschap heb afgerond in Enschede. Mijn hele leven ben ik al een beetje anders geweest dan anderen, maar dit heb ik pas echt beseft na mijn studie, toen ik ‘het echte leven inging’. Als kind was ik veel alleen en dat kon me eigenlijk niet zoveel schelen, ik was altijd al erg gevoelig voor zintuiglijke prikkels en ik had zeer specifieke interesses die anderen niet hadden. Het alleen zijn werd sinds mijn studie echter wel iets minder en mijn gevoeligheid voor zintuiglijke prikkels werd door iedereen verklaard door mijn diabetes, dat ik sinds mijn 16^e heb. En mijn afwijkende interesses gooide ik op mijn lesbisch zijn. Op mijn 25^e werd echter duidelijk dat alles door iets anders kwam, ik bleek het syndroom van Asperger te hebben. Ik mocht hierna gelukkig snel vrijwilligerswerk gaan doen. Over hoe ik het vond om mijn diagnose relatief laat te weten te komen, gaat dit boek dus. Het eerste hoofdstuk

hierna gaat nog over het verdere verleden en heb ik vlak na mijn diagnose geschreven, het hoofdstuk daar weer na is de officiële start van mijn dagboek.

Nu dan even een korte introductie van de andere mensen in dit boek, waarbij ik mijn uiterste best doe om niet te veel te vertellen wat later nog komt. De namen die ik gebruik zijn bijna allemaal fictief.

Mijn vader is predikant geweest, hij is inmiddels met emeritaat. Hij woont samen met mijn moeder in Zwolle, waar ik helaas bijna niet meer kom. Ik heb twee zussen en een broer: Denise, Pieter en Els. Pieter is getrouwd met Rebecca en Els is getrouwd met Marten en heeft twee jonge kinderen: Tommy en Anna. Bij Tommy is op zijn vierde ook Asperger ontdekt. Ik heb inmiddels 5 jaar een relatie met Martien, zij is geadopteerd uit Bangladesh en zij heeft een andere vorm van autisme. Karel is mijn vroegere studentenpastor, hij is in 2006 helaas plotseling overleden aan kanker. Zijn overlijden is de uiteindelijke aanleiding geweest voor de ontdekking van mijn Asperger.

Het is mogelijk dat enkele lezers enigszins zullen schrikken van wat ze te lezen krijgen, hiervoor wil ik vooraf graag even waarschuwen. Ik wil ook niemand aanvallen met dit boek, ik hoop alleen dat beter begrepen wordt dat ik het vroeger soms best moeilijk heb gehad. Ik kan ook zeggen dat ik inmiddels wel rust en acceptatie in alles heb gevonden, dus als er vervelende situaties in het boek voorkomen zijn deze inmiddels wel opgelost. Mijn verhaal wordt alleen maar positiever. En natuurlijk heb ik zoals iedereen wel eens een

baaldag. Behalve begrepen worden is een belangrijk doel van dit boek ook het helpen van anderen met gelijksoortige ervaringen, ik wil graag iets goeds doen met de kennis die ik nu heb.

Mijn dank wil ik uitspreken voor mijn vriendin, mijn familie en vrienden, die altijd mijn prikkelbare gedrag hebben verdragen en er altijd voor me waren. Mijn psychologe Marja heeft me goed geholpen bij de start van mijn dagboek en Janneke bij de uitgifte ervan. Tenslotte wil ik Karel postuum bedanken voor wat hij voor me betekend heeft.